

[Bjørn Poulsen]

Som ordfører for udvalget til valgs prøvelse skal jeg tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderne godkendes som midlertidige medlemmer af folketinget.

Hr. Arentoft er valgt i Århus amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 2. stedfortræder for fremskridtspartiet i denne amtskreds, fotograf Ruth Andersen, da 1. stedfortræder, prokurist P. Munksø, er forhindret.

Hr. Kruse Rasmussen er valgt i Københavns amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes overlærer Per W. Johansson, der nu er 1. stedfortræder for centrum-demokraterne i denne amtskreds.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

1. Fotograf Ruth Andersen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 13. november 1982.
2. Overlærer Per W. Johansson godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 15. november 1982.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 3:

Forespørgsel til statsministeren [om afhjælpning af de unges stadig forringede vilkår i samfundet].

Af Ebba Strange (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 9/11 82).

Fjerde næstformand (Arentoft):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder af 18. december 1979.

(Fremsat 3/11 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helle Degn (S):

Tænk, hvis denne konvention var overflødig, men det så vi alt for tydeligt demonstreret både ved FN's kvindekonference i 1975 i Mexico og ved konferencen i København i 1980 at den ikke er. I verden uden for vore vinduer kan der findes mange eksempler på kvinders umyndiggørelse, undertrykkelse og fornærelse, derfor har vi i Danmark og i de nordiske lande en særlig pligt til at støtte de kræfter, som søger at ændre på alle former for diskrimination imod kvinder.

Vi synes, det er et prisværdigt arbejde, som her har været udført i FN-regie. Gennem 1950'erne og 1960'erne vedtog man i FN, i ILO, i UNESCO osv. konventioner af forskellig art, alle med det mål at sikre kvinder og mænd lige rettigheder ved ægteskab og skilsmisse, lige ret til lønnet arbejde, uddannelse osv.

I 1972 startede så arbejdet med den konvention, vi i dag har foran os. Konventionen skal for os at se bruges som et instrument til at opnå den reelle ligestilling. Den skal også ses som endnu et eksempel på opbakning bag ligestillingsprincipperne, og dem kan der bestemt være god grund til at søge tilslutning til, når vi blot tænker på den store forskel, der er på kvinders og mænds løn i det danske samfund. Her mangler vi selv endnu meget.

Jeg kan blot nævne nogle tal fra Danmarks Statistik og lavindkomstkommissionens betænkning, som fortæller noget om kvinders primærindkomsts andel af mandens løn.

Selvstændige kvinder får kun 41 pct. af den løn, som en tilsvarende selvstændig mand får. Kvindelige funktionærer får kun 67 pct. af den løn, som en mandlig funktionær får. Kvindelige ikke-faglærte arbejdere